

Til lovforslag nr. L 27. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 17. december 1992*)

Forslag

til

Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

Afgiftspligtigt vareområde, afgiftens størrelse og afgiftspligtens indtræden

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagtemperatur	Ved 15°C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	177 øre/l	176,0 øre/l
2) Anden gas- og dieselolie	149 øre/l	148,1 øre/l
3) Let dieselolie	167 øre/l	166,0 øre/l
4) Fuelolie	166 øre/kg	—
5) Fyringstjære	150 øre/kg	—
6) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	177 øre/l	176,0 øre/l
7) Anden petroleum	149 øre/l	148,0 øre/l
8) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)	290 øre/l	287,6 øre/l
9) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)	225 øre/l	223,1 øre/l
10) Autogas (LPG)	118 øre/l	—
11) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	200 øre/kg	—
12) Smøreolier, hydraulikolier og lign.	178 øre/l	—

Stk. 2. Af andre end de i stk. 1 nævnte mineralolieprodukter bortset fra naturgas og faste brændsler, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel. Af andre end de i stk. 1 nævnte varer, der anvendes eller er bestemt til at anvendes som motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof.

Stk. 3. De i stk. 1, kolonne 1, nævnte afgifts-

satser finder anvendelse ved udleveringen til forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin.

¹⁾ Loven gennemfører følgende direktiver:

Rådets direktiv nr. 92/12 af 25. februar 1992, EF-Tidende 1992, L 76.

Rådets direktiv nr. 92/81 af 19. oktober 1992, EF-Tidende 1992, L 316.

Rådets direktiv nr. 92/82 af 19. oktober 1992, EF-Tidende 1992, L 316.

Stk. 5. Afgiftspligtige varer må ikke uden de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 4, 2. pkt.

Stk. 6. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let og ultralet dieselolie.

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, dvs. når de forlader en ordning under suspension af afgiften eller ved modtagelsen, når varer fra andre EF-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse, jf. § 3 og § 4. Der betales ligeledes afgift ved indførsel af varer fra steder uden for EF, jf. § 13.

Registrering af virksomheder m.v.

§ 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres som oplagshaver hos de statslige told- og skattemyndigheder, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. De statslige told- og skattemyndigheder kan dog i særlige tilfælde fravige det anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg.

Stk. 3. Registrerede oplagshavere er berettiget til at modtage og oplægge afgiftspligtige varer under suspension af afgiften. Tilsvarende kan de levere varer til virksomheder i andre EF-lande og til andre oplagshavere her i landet.

Stk. 4. Registrering som oplagshaver er betinget af, at der stilles sikkerhed for betaling af afgifter i EF på mindst 10.000 kr. efter regler, der fastsættes af skatteministeren, såfremt virksomheden leverer varer under suspension af afgiften.

Stk. 5. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal registreres efter stk. 1.

Stk. 6. Til de registrerede oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

§ 4. Virksomheder og institutioner m.v., der ikke er registreret som oplagshaver, og som fra andre EF-lande får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer, skal indgive en anmeldelse til de statslige told- og skattemyndigheder og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelse m.v. skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes i det pågældende EF-land.

Stk. 2. Virksomhederne kan dog anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder som varemottagere.

Stk. 3. Registrerede varemottagere er berettiget til at få tilført afgiftspligtige varer under suspension af afgiften uden forhåndsanmeldelse til de statslige told- og skattemyndigheder fra andre EF-lande.

Stk. 4. Til de registrerede varemottagere udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 5. Den, der her til landet sælger afgiftspligtige varer fra andre EF-lande ved fjernsalg, jf. stk. 6, skal registreres og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet, og stille sikkerhed for skyldige afgifter.

Stk. 6. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber i bestemmelseslandet.

Stk. 7. Den, der her i landet sælger afgiftspligtige varer til andre EF-lande ved fjernsalg, skal over for de statslige told- og skattemyndigheder dokumentere, at der inden varernes afsendelse er stillet sikkerhed for betaling af punktafgifterne over for de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet.

Stk. 8. Oplagshavere, der er registreret i et andet EF-land, og som leverer afgiftspligtige varer her til landet, kan udnævne en repræsentant her i landet til at forestå varernes afgiftsberigtigelse. Repræsentanten skal være en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Repræsentanten skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder og stille sikkerhed for skyldige afgifter.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regler om sikkerhedsstillelse.

§ 5. De registrerede oplagshaveres produktionsanlæg samt tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring, udleve-

ring m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, skal være godkendt af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Godkendelse og registrering kan tilbagekaldes, hvis anlæggene anvendes eller indrettes på en sådan måde, at de statslige told- og skattemyndigheders kontrol efter § 22 ikke kan udføres på en rimelig måde.

Stk. 3. Detailsalgslanlæg kan ikke godkendes efter stk. 1.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 6. Afgiftsperioden er måneden.

§ 7. Registrerede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2. Registrerede oplagshavere, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne i disse anlæg.

Stk. 3. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 5. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden registreret oplagshaver, jf. § 3,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EF-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EF,
- 4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9, og
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået

tabt som følge af varernes art eller ved brand, lækage eller lignende.

Stk. 2. Virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage mængden af varer i den udstrækning, der kan ske tilbagebetaling efter § 11.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

- 1) benzin til anden teknisk brug end motor-drift samt til anvendelse omfattet af § 11, stk. 3,
- 2) varer til brug i luftfartøjer,
- 3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer på 5 BRT og derover, dog bortset fra lystfartøjer, og
- 4) varer til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftvarmeværker skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Stk. 3. Afgiften godtgøres af varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer.

Stk. 4. For ultralet dieselolie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, ydes fuld godtgørelse af afgiften forhøjet med henholdsvis 30 øre og 55 øre pr. l.

Stk. 5. Skatteministeren kan efter forhandling med energiministeren og efter EF's regler herom yde afgiftsgodtgørelse, når energipolitiske grunde taler derfor, herunder når der er tale om overskudsvarme, der ellers ville gå til spilde.

Stk. 6. Der ydes godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der leveres til et andet EF-land i overensstemmelse med EF's bestemmelser herom.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3. Der ydes endvidere afgiftsfri-

tagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 4.

Stk. 8. Varer omfattet af stk. 3 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.

Stk. 9. For spildolier, der indsamles og leveres som genbrugsolie til anvendelse i miljøgodkendte virksomheder, der leverer varme, kan der ydes refusion af den afgift, som er betalt efter § 1, stk. 1, nr. 12.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2, 2. pkt., og for brug af brændstof efter stk. 4.

§ 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke.

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af de i virksomheden forbrugte varer og
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeverk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften af genbrugsolie, for hvilken der er ydet refusion efter § 9, stk. 9, og afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 12.

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til virksomhed omfattet af

merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, refunderes efter stk. 2. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Stk. 4. Ved opgørelsen af forbruget efter stk. 1 medregnes ikke afgift af afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 5. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 5.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der ses bort fra ørebeløb.

Stk. 3. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

Stk. 4. Virksomheder, der leverer varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller

indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ligeledes anvendelse for varer, der medbringes eller modtages af private fra andre EF-lande, bortset fra varer, der leveres ved fjernsalg, jf. dog § 9, stk. 7.

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der skal ikke betales afgift af op til 200 l brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke.

Regnskabsbestemmelser

§ 14. Oplagshavere, der er registreret efter § 3, stk. 1, skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varefremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Registrerede varemottagere, virksomheder nævnt i § 4, stk. 7, og repræsentanter, der er godkendt efter § 4, stk. 5 og 8, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 2 og 7, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5. Ved udlevering fra en registreret oplagshaver skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse ved dagtemperatur. Hvis udlevering finder sted fra andre end en oplagshaver, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger.

Stk. 6. Ved overførsel af afgiftspligtige varer mellem medlemslandene skal der udstedes et ledsagedokument i overensstemmelse med EF's bestemmelser herom. Senest femten dage efter den måned, hvor varerne er modtaget, skal et eksemplar af ledsagedokumentet behørigt påtegnet tilbagesendes til afsenderen. I modsat fald skal afsenderen underrette de statslige told- og skattemyndigheder herom.

Stk. 7. Det i stk. 6 nævnte dokument skal medbringes under transport af varerne. Der skal ligeledes medbringes dokumentation for eventuel forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Stk. 8. Virksomheder m.v. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokument og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

§ 15. Virksomheder m.v., der leverer varer til eller modtager varer fra andre EF-lande, skal udarbejde lister over sådanne leverancer m.v. med henvisning til det i § 14, stk. 5, nævnte dokument.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for udarbejdelse og indsendelse af lister efter stk. 1.

Afregning af afgiften

§ 16. Registrerede oplagshavere og varemottagere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den måned, der følger efter afgiftsperioden, til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-3, og § 8. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgives angivelsen ikke inden udløbet af den nævnte frist, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens registrering, indtil den manglende angivelse er myndighederne i hænde.

Stk. 3. Den, der ikke er omfattet af stk. 1, skal ved modtagelsen af varerne til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 4. Angivelsen skal være underskrevet af varemottageren eller en repræsentant for sælgeren.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende angivelsen.

§ 17. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal indbetale afgiften for en afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2. Den, der er omfattet af § 16, stk. 3, skal indbetale afgiften til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelse af den i § 16, stk. 3, nævnte angivelse. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 3. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om afgiftens indbetaling.

§ 18. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse for kortere perioder end 1 måned.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgiften rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 17, stk. 1, nævnte.

§ 19. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan virksomhedens registrering inddrages, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

Stk. 2. Er der efter § 18 sket forkortelse af afgiftsperioden eller betalingsfristen, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 20. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse til de statslige told- og skattemyndigheder, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder

tilsvarende anvendelse i andre tilfælde, hvor der skal afgives en afgiftsangivelse efter loven.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og stk. 3 kan indbringes om det i § 27 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden m.v. er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 5. Betales afgiften i de i stk. 1-3 nævnte tilfælde ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

§ 21. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

Kontrolbestemmelser

§ 22. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder m.v., der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

§ 23. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 1, stk. 5, § 3, stk. 1 eller 4, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 4, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 eller 3, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, stk. 1, meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, efter at de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget registreringen i medfør af § 16, stk. 2, eller § 19.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 26. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan af-

gøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelserne udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Andre bestemmelser

§ 27. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1 og
- 2) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1, truffne afgørelser.

§ 28. For betaling af afgift efter loven hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 4, stk. 5, hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften. I de tilfælde, der er nævnt i § 4, stk. 8, hæfter repræsentanten og varemodtageren solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 2. For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket en registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varen.

Stk. 3. For virksomheder, der er registreret efter § 3, og som tilfører varer til en anden oplagshaver eller en virksomhed m.v. i et andet EF-land under suspension af afgiften, kan den pligt til at betale afgift her i landet, der påhviler virksomheden, først bortfalde, når der foreligger dokumentation for, at varerne er overgået til modtageren, jf. § 14, stk. 6.

Stk. 4. Når der i forbindelse med de i stk. 3 nævnte tilførsler har fundet en uregelmæssighed eller overtrædelse sted, betales afgiften efter EF's bestemmelser herom i det medlems-

land, hvor denne er begået eller konstateret m.v.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 20, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfri varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3. Farvningspræparater eller denatureningsmidler, der er tilsat i henhold til bestemmelser, der er fastsat efter § 24, stk. 1, må hverken helt eller delvis fjernes.

Stk. 4. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

§ 30. Loven finder anvendelse på varer omfattet af art. 2 i Rådets direktiv nr. 92/81 af 19. oktober 1992 samt visse smøreolier m.v.

Stk. 2. Skatteministeren kan dog efter EF's bestemmelser herom lempe for lovens krav om registrering, regnskab, kontrol m.v. for varer, der ikke antages at blive brugt til varmfremstilling eller som motorbrændstof.

§ 31. Med steder uden for EF sidestilles med hensyn til lovens bestemmelser Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

§ 32. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om anvendelse af edb i forbindelse med ledsagedokumenter m.v.

§ 33. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 25.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 34. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. § 9, stk. 3, og den i § 11, stk. 3, omhandlede godtgørelse af afgift af motorbrændstof for virksomheder registreret efter merværdiafgiftslovens § 5, stk. 1, finder anvendelse fra den 1. oktober 1992, medens § 1, stk. 5, finder anvendelse fra den 8. oktober 1992.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 1, stk. 1, nr. 12, § 9, stk. 9, og § 11, stk. 2, sidste pkt., træder i kraft den 1. i måneden efter modtagelsen af EF-Kommissionens anerkendelse af ordningens forenelighed med EF-retten.

Stk. 4. Skatteministeren kundgør ved bekendtgørelse i Lovtidende tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelserne i stk. 3.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 5, skal ved lovens ikrafttræden underrette de statslige told- og skattemyndigheder om deres lagre af hidtil afgiftsfri genbrugsolie pr. 1. januar 1993. Virksomhederne kan sælge disse lagre til genbrug uden afgift, indtil bestemmelserne i stk. 3 træder i kraft, dog senest 1. maj 1993.

§ 36. Lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 1. november 1991, lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, og lov om afgift af benzin, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 1. november 1991, ophæves.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.